

Sygn. akt IV U 375/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Protokolant: sekretarz sądowy Michał Ziółkowski

po rozpoznaniu w dniu 05 marca 2021 roku

sprawy z odwołania S. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o zasiłek chorobowy i odsetki

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia (...) roku

orzeka:

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. S. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia (...) roku do dnia (...) roku,

II. Przyznaje ubezpieczonemu prawo do odsetek ustawowych od zasiłku chorobowego za okres od dnia (...) roku do dnia (...) roku, liczonych od dnia 11 sierpnia 2020r. do dnia zapłaty,

III. W pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt IV U 375/20 upr

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.07.2020 r. (...) Oddział w T. , działając na podstawie art. 1 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 13 ust. 1 pkt. 2, art. 61b ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 64 oraz art. 67 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz.870), zwanej dalej "ustawą zasiłkową" oraz art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266), zwanej dalej "ustawą systemową",:

- **odmówił Panu S. S. (2) prawa do zasiłku chorobowego od (...) r. do (...) r.**
- **stwierdził, że nie jest zobowiązany do wypłaty odsetek od wypłaconego Panu S. S. (2) (...) r. zasiłku chorobowego od (...) r. do (...) r.**

Ubezpieczony złożył odwołanie od decyzji. Zaskarżając w/w decyzję odwołujący się wnosił o: zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego za okres (...) r. - (...) r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie w/w kwot z przyczyn szczegółowo określonych w treści uzasadnienia niniejszego odwołania oraz zasądzenie ewentualnych kosztów postępowania od ZUS w T., w tym kosztów

zastępstwa procesowego, jeśli takie powstaną, a także ponowne zobowiązanie ZUS do wypłaty odsetek ustawowych od nie wypłaconego do dnia złożenia niniejszego odwołania zasiłku chorobowego za okres (...) r.- (...) r.,

W uzasadnieniu ubezpieczony podał, że Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, który wyrokiem prawomocnym z dnia 05.06. (...), sygn. akt IV U 464/19 zmienił decyzję ZUS i przyznał odwołującemu się prawo do zasiłku chorobowego od 16 maja do (...) 2020 r., nakazał rozpatrzyć sprawę zasiłku za okres od (...) r. do (...) r. i nakazał wypłacić odsetki ustawowe. W uzasadnieniu podano także, że od początku odwołujący żądał wypłaty zasiłku także za okres od (...) r. do (...) r.. Nie spóźnił się z żądaniem - do czego prawdopodobnie umyślnie - chciał doprowadzić organ ZUS, a wynika to wprost z formy wydania pierwszej decyzji (za jeden okres) i z uzasadnienia niniejszej decyzji.

Odwołujący podkreślił, iż do pracy wrócił 04.07.2020 r. - po zwolnieniu lekarskim - co wprost wynika z dokumentów ZUS, a nie jak wskazuje organ od 01.07 do 03.07.2020 r.-odwołujący się kontynuował pracę w szkole.

Odwołujący podkreślił, iż ma też prawo do odsetek ustawowych z poprzedniego wyroku, gdyż zostały one przez Sąd orzeczone w prawomocnym wyrokiem Sądu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Wskazano, że posiadanej dokumentacji wynika, że tytuł ubezpieczenia chorobowego Pana S. S. (2) z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz płatnika (...) S.A. trwał do (...) r. Po ustaniu tytułu ubezpieczenia odwołujący się kontynuuje wcześniej podjętą, tj. 1 września 2014 r. umowę zlecenie na rzecz płatnika składek (...) N. (NIP: (...)).

Mając powyższe na uwadze Oddział decyzją **z dnia (...) r.**, działając na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r., poz. 645) odmówił Panu S. S. (2) prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...) r. w dniu (...) r. wydał zaskarżoną decyzję.

W odwołaniu od decyzji z (...) r. ubezpieczony wniósł o zmianę tej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...)

2019 r. oraz za okres od (...) do (...) r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie. W uzasadnieniu wskazał, że w czasie zwolnienia lekarskiego nie wykonywał zlecenia na rzecz (...) N.. Taki stan rzeczy występował od początku objęcia przez niego funkcji Prezesa (...) SA w G., tj. od 22 stycznia 2019 r. z uwagi na zapis w kontrakcie o niemożliwości prowadzenia działalności konkurencyjnej. Ubezpieczony zaznaczył również, że organ rentowy winien rozstrzygnąć o prawie do zasiłku chorobowego za cały okres niezdolności do pracy, tj. do (...) r., czego jednak nie uczynił.

W związku ze złożonym przez Pana S. S. (2) odwołaniem Oddział wszczął postępowanie wyjaśniające w Wydziale (...) i Składek I/ZUS w G.. (...) na podstawie przedłożonych przez ubezpieczonego dokumentów - nie znalazł jednak podstaw do stwierdzenia, że Pan S. S. (2) nie wykonywał umowy zlecenia na rzecz płatnika (...) N..

Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2020 r. (sygn. akt IV U 464/19) Sąd Rejonowy w Toruniu działając wskutek odwołania S. S. (2):

I. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu S. S. (2) prawo do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...) r.,

II. przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...) r. oraz o ustalenie prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do 3 lipca 2019 r. do rozpoznania.

W/w wyrok wpłynął do organu rentowego **18.06.2020 r. Wypłata zasiłku chorobowego od (...) r. do (...) 2020 r., na podstawie ww. wyroku, nastąpiła (...)**

2020 r.

Dalej podano, że Oddział wykonując pkt II ww. wyroku miał na uwadze przepis art. 67 ust. 1 i 3 ustawy zasiłkowej, roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego, przedawnia się po upływie 6 miesięcy

Od ostatniego dnia okresu, za który zasiłek przysługuje. Jeżeli niezgłoszenie roszczenia o wypłatę zasiłku nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby uprawnionej, termin 6 miesięcy liczy się od dnia, w którym ustała przeszkoda uniemożliwiająca zgłoszenie roszczenia.

Na podstawie art. 61b ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy zasiłkowej, postępowanie w sprawie przyznania i wypłaty zasiłku wszczyna się na wniosek złożony w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego podpisanego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnionym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na elektroniczną skrzynkę podawczą Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Jeżeli płatnikiem zasiłku jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych postępowanie w sprawie przyznania i wypłaty zasiłku chorobowego wszczyna się na podstawie wydruku zaświadczenia lekarskiego albo wniosku, przekazanych przez ubezpieczonego albo płatnika składek upoważnionego przez ubezpieczonego.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy przysługuje osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa, określonym w ustawie systemowej. Zasiłek przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Zgodnie z art. 64 ustawy zasiłkowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca zasiłki bieżąco po stwierdzeniu uprawnień, nie później niż w ciągu 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłków.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy systemowej, jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów lub umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest zobowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Organ rentowy podkreślił, iż z zebranej w sprawie dokumentacji nie wynika, aby niezgłoszenie roszczenia o zasiłek chorobowy od (...) r. do (...) r. w ustawowym terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Ponadto od (...) do (...) r. Pan S. S. (2) kontynuował pracę w Szkole Podstawowej, co wyklucza prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu umowy zlecenie.

W konsekwencji Oddział uznał, iż Pan S. S. (2) nie ma prawa do zasiłku chorobowego od (...) r. do (...) r.

Odnosząc się zaś do wniosku o wypłatę odsetek organ rentowy wskazuje, iż wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z 5.06.2020 r. wpłynął do Oddziału 18.06.2020 r.

Wypłata zasiłku chorobowego od (...) r. do (...) r. nastąpiła (...) r. Mając powyższe na uwadze Oddział stał na stanowisku, iż wypłacając Panu S. świadczenia w terminie 30 dni od daty wpływu do O/ZUS prawomocnego wyroku sądu, ZUS nie jest zobowiązany do wypłacenia odsetek.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 14 października 2014 r., sygn. akt II UK 40/14, odsetki od niewypłaconych w terminie zasiłków chorobowego i macierzyńskiego nie przysługują, jeżeli spór dotyczący podlegania ubezpieczeniu chorobowemu został rozstrzygnięty wyrokiem sądu na podstawie ustaleń faktycznych poczynionych w tym postępowaniu. Przewidziane w art. 85 ust. 1 ustawy systemowej wyłączenie obowiązku organu rentowego wypłaty odsetek nie jest zależne od wykazania, że organ rentowy nie ponosi winy w powstaniu opóźnienia. Zdaniem Sądu Najwyższego, zawarte w tym przepisie określenie "okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności" jest bardziej zbliżone znaczeniowo do używanego w przepisach prawa określenia "przyczyn niezależnych od organu": co oznacza, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest obowiązany do wypłaty odsetek nie tylko wtedy, gdy nie ponowi winy w opóźnieniu, lecz także wtedy, gdy opóźnienie w ustaleniu i wypłacie prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego jest skutkiem innych przyczyn niezależnych od Zakładu.

Na etapie postępowania sądowego zostały przedstawione nowe dowody w postaci zeznań świadków: Pana P. Ł., Pana B. S., Pani M. S. i Pana W. B., przesłuchania ubezpieczonego oraz przedstawienia dokumentów (m.in. statutu klubu, umów zlecenia, w tym świadków).

Z uwagi na fakt, że dopiero w postępowaniu sądowym toczącym się w związku z odwołaniem od decyzji przedstawiono takie dowody, które umożliwiły ostateczne wyjaśnienie wątpliwości, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdza, że nie jest zobowiązany do wypłacenia odsetek.

Sąd ustalił co następuje:

(...) Oddział w T. decyzją **z dnia (...) r.**, działając na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019 r., poz. 645) odmówił Panu S. S. (2) prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...) r.

Ubezpieczony złożył odwołanie od decyzji. W odwołaniu z dnia 1 października 2019r. wnosił także o prawo do zasiłku chorobowego za okres (...) r. - (...) r. **Odwołanie wpłynęło do organu rentowego w dniu 4 października 2019r.**

Dowód: decyzja w aktach ZUS, odwołanie od decyzji z dnia 20 września 2019r. w aktach IVU 464/19

Ubezpieczony S. S. (1) od dnia 1 września 2003 r. był zatrudniony jako nauczyciel wychowania fizycznego w Szkole Podstawowej nr (...) w G.. W okresie od (...) do (...) r. przebywał na urlopie bezpłatnym. W okresie od 22 sierpnia 2017 r. do 28 lutego 2019 r. podlegał również ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu, z tytułu zatrudnienia na 1/60 etatu w (...) SA.

Na początku stycznia 2019 r. doszło do uzgodnień między ubezpieczonym a Prezydentem G. w sprawie objęcia przez ubezpieczonego stanowiska Prezesa Zarządu spółki (...) SA w G.. O planach tych ubezpieczony poinformował P. Ł.. Ustalono, że Klub nadal będzie funkcjonował, lecz ubezpieczony nie będzie dalej prowadził zajęć. Uniemożliwiła to również klauzula konkurencyjna zamieszczona w później zawartej przez ubezpieczonego umowie z klubem (...) SA w G.. Podjęto w związku z tym działania w kierunku znalezienia nowego trenera. Nowym trenerem został B. S., który od lutego 2019 r. przejął poniedziałkowe zajęcia ubezpieczonego. Klub zawarł z nim w dniu (...) r. umowę zlecenia. Kolejne umowy zlecenia zostały podpisane w dniu (...) i (...)r.

W dniu (...) r. ubezpieczony zawarł z (...) SA w G. umowę o świadczenie usług zarządzania. Umowa ta została zawarta w celu uregulowania skutków powołania ubezpieczonego uchwałą Rady Nadzorczej z dnia (...) r. na stanowisko Prezesa Zarządu na okres 3 lat. Zgodnie z § 1 ust. 6 umowy miała ona zastosowanie do świadczenia przez ubezpieczonego usług od dnia powołania, tj. od (...) r.

Zgodnie z § 11 umowy ubezpieczonego w czasie jej trwania obowiązywał zakaz konkurencji.

Ubezpieczony w związku z zawarciem umowy został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych, w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Ze złożonego w dniu 18 czerwca 2019 r. przez (...) SA w G. zaświadczenia ZUS Z-3a wynika, że ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych od 22 stycznia 2019 r.

Organ rentowy w trakcie postępowania wyjaśniającego ustalił, że ubezpieczony podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu, od dnia 1 lutego 2019 r.

Umowa z dnia 13 lutego 2019 r. została rozwiązana z dniem (...) r.

Począwszy od dnia 16 maja do (...) r. ubezpieczony był niezdolny do pracy z powodu choroby, co zostało udokumentowane dwoma zaświadczeniami: za okres od 16 maja do (...) r. i od (...) do (...) r. Niezdolność do pracy spowodowana była depresją. Ubezpieczony odczuwał też dolegliwości kręgosłupa. Już w styczniu 2019 r. odbył rehabilitację. Regularne leczenie rozpoczął w lipcu – sierpniu 2019 r.

W czasie niezdolności do pracy, w okresie od (...) r. ubezpieczony nie prowadził treningów i nie wykonywał pracy. Zdarzyło się kilka razy, że przyszedł na treningi pod koniec zajęć, aby dowiedzieć się jak trenerzy sobie radzą i porozmawiać (nie tylko o sprawach Klubu). W okresie niezdolności do pracy zajmował się również przekazywaniem wyciągów z rachunku bankowego Klubu i informacji o ilości godzin pracy trenerów do Biura (...).

W czerwcu 2019 r. ubezpieczony nie podpisał żadnej umowy z Klubem.

W okresie od stycznia do czerwca 2019 r. ubezpieczony otrzymał wypłaty z Klubu w dniach: 8 stycznia – 1.021,00 zł (tytuł – „umowa zlecenie (...) N.”), 21 stycznia – 1.021,00 zł (tytuł – „organizacja i opieka półkolonie, ferie 2019”), 24 lutego – 1021,00 zł (tytuł – „turnieje piłkarskie styczeń (...) N. G.”), 3 czerwca – 1.687,00 zł (tytuł – „opieka i organizacja cyklu turniejów rocznika 2010-2012, (...) N. G.”) i w dniu 26 czerwca – 1.012,00 zł (tytuł – „rozliczenie zajęć 2018 (...) N. G.”).

Wypłaty te dotyczyły zajęć i aktywności podejmowanych przez ubezpieczonego w okresie przed objęciem funkcji Prezesa Zarządu (...) SA w G., m.in. zajęć w grudniu 2018 r. i udziału w tzw. Małej Lidze w okresie od września do grudnia 2018 r.

W rachunkach dotyczących tych wypłat wskazano umowy z 2 stycznia 2019 r., 15 stycznia 2019 r., 1 lutego 2019 r., 1 czerwca 2019 r. i 14 czerwca 2019 r. (wraz z numerami umów). Wskazanie te nie były jednak powiązane z konkretnymi umowami, lecz wynikały jedynie z ograniczeń systemu księgowego, który je automatycznie generował. W podanych dniach nie doszło bowiem do zawarcia jakichkolwiek umów.

Dowód: wyrok z uzasadnieniem w sprawie IVU 464/19, przesłuchanie ubezpieczonego w sprawie IVU 375/20 – protokół elektroniczny z dnia 27 listopada 2020r. od 00:04:20, pisma, umowy i rachunki w aktach ZUS, decyzje w aktach ZUS, protokół z przyjęcia wyjaśnień i protokół kontroli w aktach ZUS, pismo z dnia 3 grudnia 2020r. k.51 w aktach sprawy

Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2020 r. (sygn. akt IV U 464/19) Sąd Rejonowy w Toruniu działając wskutek odwołania S. S. (2):

I. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu S. S. (2) prawo do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...) r.,

II. przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...) r. oraz o ustalenie prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do (...) r. do rozpoznania.

Dowód: wyrok z uzasadnieniem w sprawie IVU 464/19,

Organ rentowy otrzymał nieprawomocny wyrok z uzasadnieniem w dniu 18 czerwca 2020r.

Dowód: zwrotne poświadczenie odbioru k. 109 akt IVU 464/19

Prawomocny wyrok wpłynął do organu rentowego w dniu 10 lipca 2020 r. Wypłata zasiłku chorobowego od (...) r. do (...) r., na podstawie ww. wyroku, nastąpiła (...) 2020r.

Dowód: : zwrotne poświadczenie odbioru k. 112 akt IVU 464/19

Ubezpieczony nie wykonywał pracy w okresie niezdolności do pracy . Za okres od 1 -3 lipca 2019r. otrzymał wynagrodzenie chorobowe od Szkoły Podstawowej nr (...) w G.. (k.51)

Dowód: przesłuchanie ubezpieczonego w sprawie IVU 375/20 –protokół elektroniczny z dnia 27 listopada 2020r. od 00: 04:20, pismo z dnia 3 grudnia 2020r. k.51 w aktach sprawy

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny został ustalony na podstawie zgromadzonej dokumentacji, oraz przesłuchania ubezpieczonego S. S. (1).

Po pierwsze należało ocenić prawo ubezpieczonego do zasiłku chorobowego **od (...) r. do (...) r.**

Organ rentowy podał ,że przepis art. 67 ust. 1 i 3 z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz.870), zwanej dalej "ustawą zasiłkową", roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego, przedawnia się po upływie 6 miesięcy od ostatniego dnia okresu, za który zasiłek przysługuje. Jeżeli niezgłoszenie roszczenia o wypłatę zasiłku nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby uprawnionej, termin 6 miesięcy liczy się od dnia, w którym ustała przeszkoda uniemożliwiająca zgłoszenie roszczenia.

Na podstawie art. 61b ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy zasiłkowej, postępowanie w sprawie przyznania i wypłaty zasiłku wszczyna się na wniosek złożony w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego podpisanego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych dostępnego w systemie teleinformatycznym udostępnionym bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na elektroniczną skrzynkę podawczą Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Jeżeli płatnikiem zasiłku jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych postępowanie w sprawie przyznania i wypłaty zasiłku chorobowego wszczyna się na podstawie wydruku zaświadczenia lekarskiego albo wniosku, przekazanych przez ubezpieczonego albo płatnika składek upoważnionego przez ubezpieczonego.

Należało podkreślić ,że ubezpieczony złożył wniosek o zasiłek chorobowy w odwołaniu od decyzji z dnia 20 września 2019r. W odwołaniu z dnia 1 października 2019r. wnosił także o prawo do zasiłku chorobowego za okres (...) r. - (...) r.

Odwołanie wpłynęło do organu rentowego w dniu 4 października 2019r. Organ rentowy nie rozpoznał wniosku zawartego w odwołaniu . Taki wniosek należało wyłączyć do rozpoznania ,Jeżeli wniosek miał braki formalne to należało zgodnie z zasadami Kpa (art. 64) wezwać o ich uzupełnienie .

Zatem organ rentowy nie może podnosić w sprawie argumentu przedawnienia prawa do zasiłku chorobowego **od (...) r. do (...) r.**

Sąd przyznał prawo do zasiłku chorobowego od (...) r. do (...) r.

Sąd wziął pod uwagę, że zasiłek chorobowy nie przysługuje za okresy niezdolności do pracy, w których ubezpieczony na podstawie przepisów o wynagradzaniu zachowuje prawo do wynagrodzenia. (art. 12 ust.1 ustawy zasiłkowej) W związku z wypłaceniem ubezpieczonemu wynagrodzenia chorobowego za okres od 1-3 lipca 2019r. sąd nie przyznał ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za ten okres i co za tym idzie nie było podstaw także do zasądzenia odsetek od zasiłku chorobowego za okres od 1-3 lipca 2019r.

Zgodnie z przepisem art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. w Dz. U. z 2016 r., poz. 372 – zwanej dalej „ustawą zasiłkową”) płatnicy składek, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, wypłacają zasiłki w terminach przyjętych dla wypłaty wynagrodzeń lub dochodów, a Zakład Ubezpieczeń Społecznych bieżąco po stwierdzeniu uprawnień; zasiłki te wypłaca się nie później jednak niż w ciągu 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłków. Przepis ten, statuujący termin do wypłaty określonych zasiłków (chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego), wyraźnie przewiduje obowiązek zapłaty przez ZUS danego świadczenia niezwłocznie po ustaleniu prawa do niego (tak bowiem należy rozumieć sformułowanie „bieżąco po stwierdzeniu uprawnienia”). Zastrzega jednocześnie, że taka wypłata nie powinna nastąpić w okresie dłuższym niż 30 dni od daty złożenia dokumentów, stanowiących albo warunek konieczny do wypłaty danego świadczenia (np. zaświadczenie lekarskie, zaświadczenie płatnika składek itp.), albo dowód pozwalający jednoznacznie ustalić dane uprawnienie.

Chociaż art. 64 ustawy nie przewiduje żadnej sankcji dla organu rentowego w naruszeniu terminu do wypłaty zasiłku, nie można twierdzić, że nie ponosi on żadnej odpowiedzialności z tego tytułu. Stosownie bowiem do art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, (tekst jedn. w Dz. U z 2015 poz. 121 – powoływanej dalej jako „u.s.u.s.”), jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Sąd przyznał prawo do odsetek od w/w zasiłku za okres **od (...) r. do (...) r. liczonych od 11 sierpnia 2020r. do dnia zapłaty**. Prawomocny wyrok w sprawie IVU 464/19 wpłynął do organu rentowego w dniu 10 lipca 2020 r. Zatem organ rentowy mógł mając na uwadze zebrany materiał w sprawie IVU 464/19 i uprzednio zgłoszony wniosek o ten zasiłek w odwołaniu przyznać zasiłek i go wypłacić, po ewentualnym uzupełnieniu braków formalnych wniosku zawartego w odwołaniu.

Zebrany materiał w sprawie IVU 464/19 ma znaczenie także w sprawie IVU 375/20, a odrębności w zakresie okresu **od (...) r. do (...) r** dotyczą tylko kwestii przedawnienia prawa do zasiłku . Sąd ocenił, że argument przedawnienia prawa do zasiłku chorobowego **od (...) r. do (...) r.** nie był zasadny z tym, że za okres od 1-3 lipca 2019r. nie było prawa do zasiłku z przyczyn otrzymania wynagrodzenia chorobowego.

Zgodnie z par. 2 ust.1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych(Dz.U z dnia 12.02.1999r.) odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń-do dnia wypłaty świadczeń , z uwzględnieniem ust.2-5.

Mając powyższe na uwadze sąd zasądził odsetki od 11 sierpnia 2020r., 30 dzień od 10 lipca wypadał 9.08.2020r. tj. niedziela , zatem sąd przyznał odsetki od 11 sierpnia 2020r.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia odsetek od (...) r. do (...) r. Prawomocny wyrok wpłynął do organu rentowego w dniu 10 lipca 2020 r. , a nieprawomocny wyrok 18 czerwca 2020r. Wypłata zasiłku chorobowego od (...) r. do (...) 2020 r., na podstawie ww. wyroku, nastąpiła (...) 2020r.

W judykaturze wyjaśniono, że określenie „nie ustalił prawa do świadczenia” oznacza zarówno niewydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie, jak i wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania. W tym ostatnim wypadku chodzi o sytuacje, w których organ rentowy odmawiając przyznania świadczenia naruszył przepisy prawa materialnego określające przesłanki nabycia prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego, przy czym dla powstania obowiązku wypłaty odsetek konieczne jest stwierdzenie naruszenia prawa przez organ rentowy prawomocnym wyrokiem sądu zmieniającym decyzję organu rentowego i przyznającym, jak w niniejszej sprawie, prawo do tego świadczenia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2004 r., II UK 485/03, OSNAP 2005/10/147; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2001 r., II UKN 402/00, OSNAP 2002/20/501).

Podkreśla się zarazem, że „przewidziane w art. 85 ust. 1 zdanie drugie wyłączenie obowiązku organu rentowego wypłaty odsetek nie jest zależne od wykazania, że organ rentowy nie ponosi winy w powstaniu opóźnienia. Zdaniem Sądu Najwyższego, zawarte w tym przepisie określenie "okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności" jest bardziej zbliżone znaczeniowo do używanego w przepisach prawa określenia: "przyczyn niezależnych od organu", co oznacza, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest obowiązany do wypłaty odsetek nie tylko wtedy, gdy nie ponosi winy w opóźnieniu, lecz także wtedy, gdy opóźnienie w ustaleniu i wypłacie prawa do świadczenia pieniężnego z ubezpieczenia społecznego jest skutkiem innych przyczyn niezależnych od Zakładu” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 października 2004 r., II UK 485/03, OSNAP 2005/10/147; por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 159/04, OSNAP 2005/19/308).

Jako przykład sytuacji, w której organ rentowy pomimo opóźnienia w ustaleniu prawa do świadczenia lub jego wypłaty nie ma obowiązku zapłaty odsetek podaje się udowodnienie w toku postępowania sądowego przez stronę uprawnioną, przy pomocy dotychczas nie powoływanych dowodów (dokumentów, zeznań świadków), nowych okoliczności, w świetle których uprawnienie danej osoby przestaje być wątpliwe. Gdyby bowiem okazało się, że wobec braku stosownych dokumentów organ rentowy nie miał możliwości ustalenia prawa do świadczenia (jego wysokości) należnego wnioskodawcy, a dokumenty te zostały przedłożone przez wnioskodawcę dopiero przed sądem, to działanie organu rentowego byłoby usprawiedliwione i nie rodziłoby konieczności wypłaty na rzecz wnioskodawcy stosownych odsetek (przy założeniu, że organ rentowy w ramach swoich kompetencji i nałożonych obowiązków poczynił wszystkie możliwe ustalenia faktyczne i wyjaśnił wszystkie okoliczności konieczne do wydania decyzji) (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2010 r., I UK 345/09, OSNAP 2011/19-20/257; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2009 r., I UK 345/08, OSNAP 2010/23-24/293; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2004 r., II UK 485/03, OSNAP 2005/10/147; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2001 r., II UKN 402/00, OSNAP 2002/20/501).

Takiej natomiast sytuacji nie stanowi popełnienie przez organ rentowy błędu poprzez wadliwe zastosowanie przepisów prawa materialnego (przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym) lub też powoływanie się organu rentowego na pewne wątpliwości, nie znajdujące żadnego usprawiedliwienia w świetle zebranych przez niego dowodów. Dzieje się tak wówczas, gdy organ rentowy wydaje decyzję niezgodną z prawem, choć na podstawie prawidłowo i kompletnie zebranego materiału dowodowego i po ustaleniu niezbędnych okoliczności faktycznych możliwe było wydanie decyzji odpowiadającej prawu. Opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczenia jest wówczas następstwem okoliczności, za które ponosi on odpowiedzialność, choćby nie można mu było zarzucić niestaranności w wykładni i zastosowaniu prawa. Inaczej mówiąc, jeżeli organ rentowy dokonał nieprawidłowej wykładni lub błędnego zastosowania prawa, to ubezpieczonemu należą się odsetki od kwoty świadczenia przyznanego wyrokiem sądu liczone od upływu terminu, w którym organ rentowy powinien był wydać prawidłową decyzję uwzględniającą wniosek. W takich przypadkach organ rentowy powinien się liczyć ze skutkami swoich działań, te zaś obejmują nie tylko obowiązek wypłaty świadczeń w pełnej wysokości, ale także odsetek wynikających z ustawy (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., III UK 110/11, LEX nr 1227452, z dnia 8 maja 2012 r., II UK 250/11, OSNAP 2013/7-8/93, z dnia 15 października 2010 r., III UK 20/10, LEX nr 694242 oraz z dnia 7 kwietnia 2010 r., I UK 345/09, OSNAP 2011/19-20/257. Zob. także wyroki SA w Lublinie z dnia 26 czerwca 2013 r., III AUa 208/13, LEX nr 1331074, SA w Krakowie z dnia 23

października 2013 r., III AUa 425/13, LEX nr 1388838, SA w Katowicach z dnia 29 listopada 2012 r., III AUa 110/12, LEX nr 1271866).

W judykaturze odniesiono się także do możliwości zastosowania art. 85 ust. 1 ustawy w sytuacji, w której opóźnienie w wypłaceniu świadczeń wiązało się z podważeniem podlegania przez daną osobę ubezpieczeniom społecznym. W wyroku z dnia 14 października 2014 r. (II UK 40/14, OSNAP 2016/4/51) Sąd Najwyższy podkreślił, że odsetki od niewypłaconych w terminie zasiłków chorobowego i macierzyńskiego nie przysługują, jeżeli spór dotyczący podlegania ubezpieczeniu chorobowemu został rozstrzygnięty wyrokiem sądu na podstawie ustaleń faktycznych poczynionych w tym postępowaniu. W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy zwrócił m.in. uwagę, że nie obciążą organu rentowego obowiązek zapłaty odsetek wówczas, gdy dowody umożliwiające ustalenie podlegania przez daną osobę ubezpieczeniom społecznym zgłoszone zostały dopiero w postępowaniu sądowym.

Odnosząc powyższe uwagi do przedmiotu niniejszego postępowania Sąd uznał, iż sprawa wykonywania pracy zarobkowej po ustaniu zatrudnienia wymagała ustaleń na etapie postępowania przed sądem. Budziła wątpliwość sprzeczność dat na rachunkach z oświadczeniami ubezpieczonego, że w tym okresie nie wykonywał pracy zarobkowej. Na etapie postępowania sądowego zostały przedstawione nowe dowody w postaci zeznań świadków: Pana P. Ł., Pana B. S., Pani M. S. i Pana W. B., przesłuchania ubezpieczonego oraz przedstawienia dokumentów (m.in. statutu klubu, umów zlecenia, w tym świadków).

W tym stanie rzecz, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c., a także przywołanych przepisów prawa materialnego, odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w części, co prowadziło do zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) r. do dnia (...) wraz z odsetkami od zasiłku za ten okres. W pozostałym zakresie odwołanie należało oddalić.